

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **Z. M.**, nar. X
státní příslušnost Republika Severní Makedonie
bytem v ČR: X
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobce ze dne 28. 6. 2017 o vydání povolení k trvalému pobytu vedeném pod sp. zn. OAM-9886/TP-2017.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14 342 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Václavka.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), postoupenou Krajskému soudu v Praze (dále jen „soud“ nebo též „zdejší soud“) usnesením Městského soudu v Praze ze dne 30. 7. 2021 (spis byl zdejšímu soudu fakticky předán dne 25. 8. 2021), domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu (dále jen „žádost“) vedeném pod č. j. OAM-9886/TP-2017. Žalobce navrhuje, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti ve lhůtě podle uvážení soudu.
2. Žalobce uvádí, že žádost podal již dne 28. 6. 2017, přičemž žalovaný o žádosti dosud nerozhodl, ač lhůta 60 dnů pro vydání rozhodnutí již uplynula. Žalobce se proto obrátil na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) s žádostí o přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného. Komise opatřením proti nečinnosti ze dne 26. 2. 2021 přikázala žalovanému, aby ve věci vydal rozhodnutí do 30 dnů ode dne doručení opatření. Navzdory tomu ale rozhodnutí v jeho věci dosud vydáno nebylo.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že není a nebyl nečinný a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný nečiní sporným, že žalobce dne 28. 6. 2017 podal žádost, která byla rozhodnutím ze dne 12. 4. 2018 zamítnuta. Na základě odvolání žalobce bylo zamítavé rozhodnutí zrušeno rozhodnutím Komise ze dne 1. 6. 2020. Poté žalovaný prováděl ve věci potřebné úkony směřující k rozhodnutí ve věci.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 28. 6. 2017 podal žalobce na předepsaném formuláři žádost podle § 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 14. 8. 2017 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Rozhodnutím ze dne 12. 4. 2018, č. j. OAM-9886-27/TP-2017, žalovaný žádost žalobce zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které Komise rozhodnutím ze dne 31. 7. 2018, č. j. MV-65356-6/SO-2018, zamítla a rozhodnutí žalovaného potvrdila. Proti rozhodnutí Komise podal žalobce správní žalobu, na základě níž Krajský soud v Plzni napadené odvolací rozhodnutí Komise rozsudkem ze dne 5. 5. 2020, č. j. 30 A 187/2018-78, zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Komise poté rozhodnutím ze dne 1. 6. 2020, č. j. MV-65656-20/SO-2018, rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti žalobce zrušila a věc žalovanému vrátila k novému projednání. Usnesením ze dne 24. 7. 2020 žalovaný řízení přerušil podle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), do doby právní moci rozhodnutí o žádosti o prodloužení doby platnosti dlouhodobého pobytu vedené pod č. j. OAM-35005/DP-2015. Proti tomuto procesnímu rozhodnutí podal žalobce odvolání, jemuž Komise vyhověla a rozhodnutí o přerušení řízení ze dne 24. 7. 2020 zrušila. Následně Komise opatřením proti nečinnosti ze dne 26. 2. 2021 přikázala žalovanému, aby do 30 dnů od jeho doručení ve věci žádosti žalobce rozhodl. Žalovaný byl s opatřením proti nečinnosti seznámen dne 1. 3. 2021. Dalším úkonem žalovaného vůči žalobci byla výzva ze dne 7. 4. 2021 k odstranění vad žádosti, na kterou žalobce reagoval podáním ze dne 23. 4. 2021. Žádné další úkony žalovaný v dané věci neučinil.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

5. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální

náležitosti na ni kladené, včetně bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany, jež měl žalobce k dispozici ve správním řízení. Soud ověřil, že žalobce uplatnil u Komise opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 3 věty druhé správního řádu (viz bod 4.).

6. Opatření proti nečinnosti ze dne 26. 2. 2021, jímž Komise přikázala žalovanému, aby ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho doručení vydal rozhodnutí ve věci, přiložil žalobce k žalobě a současně je založeno i ve správním spisu. Z obsahu správního spisu soud dále zjistil (jak konstatoval již shora), že opatření proti nečinnosti bylo žalovanému doručeno dne 1. 3. 2021, v důsledku čehož lhůta pro vydání rozhodnutí stanovená žalovanému Komisí uplynula dne 31. 3. 2021.
7. Soud k projednání žaloby nařídil jednání, na němž trval žalobce, jenž při jednání prostřednictvím zástupce setrval na svém procesním stanovisku o nečinnosti žalovaného s tím, že žalovaný dosud ve věci nerozhodl. Žalovaný se z jednání písemně omluvil, o odročení jednání nežádal. Soud proto rozhodl v jeho nepřítomnosti.

Posouzení žalobních bodů

8. Následně soud přistoupil k posouzení věci samé, přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
9. Podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců povolení k trvalému pobytu se na žádost vydá cizinci po 5 letech nepřetržitého pobytu na území.
10. Žalobce podal žádost o vydání povolení k trvalému pobytu dne 28. 6. 2017, tedy ještě za účinnosti zákona o pobytu cizinců ve znění před novelou provedenou zákonem č. 222/2017 Sb. Podle přechodného ustanovení čl. II, bodu 1. novely se řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona o pobytu cizinců ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. V tom případě se na řízení o žádosti žalobce vztahoval § 169 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, podle kterého, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 180 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu. Žalobce se proto mylí, uvádí-li, že o jeho žádosti mělo být rozhodnuto do 60 dnů, neboť jím odkazovaný § 169t odst. 6 písm. g) bod 2 byl do zákona o pobytu cizinců vložen právě až novelou č. 222/2017 Sb., účinnou od 15. 8. 2017. Uvedené však nemá vliv na věcné posouzení žaloby, neboť žalovaný byl ve věci žádosti žalobce nečinný, jak bude vysvětleno níže.
11. Podle § 44 odst. 1 správního řádu je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
12. Žalobce podal žádost žalovanému jako věcně příslušnému orgánu k vyřízení žádosti dne 28. 6. 2017. Žalovaný tak měl o žádosti rozhodnout do 180 dnů. Pro projednávanou věc je však podstatné, že Komise jakožto nadřízený správní orgán opatřením ze dne 26. 2. 2021 nečinnost žalovaného (implicitně) konstatovala (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41). Soud proto vycházel z toho, že žalovaný byl v době vydání citovaného opatření nečinný. Z hlediska posouzení nečinnosti soudem je relevantní časový úsek navazující na doručení opatření proti nečinnosti žalovanému dne 1. 3. 2021. Ani ve lhůtě 30 dnů ode dne tohoto doručení však žalovaný o žádosti žalobce nerozhodl. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalobce ode dne doručení opatření proti nečinnosti žalovanému způsobil průtahy v řízení, ani že by nastala skutečnost, pro kterou by lhůta pro vydání rozhodnutí neběžela. Žalovaný sice oponuje,

že ve věci provádí další úkony směřující k rozhodnutí ve věci. Provádění dílčích procesních úkonů ale nic nemění na tom, že žalovanému bylo opatřením nadřízeného orgánu uloženo vydat ve lhůtě 30 dnů, počínaje dnem 1. 3. 2021, rozhodnutí ve věci samé, přičemž povinnost vydat meritorní rozhodnutí (byť v odlišné lhůtě) by platila i bez tohoto opatření [srov. § 169 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců]. Ostatně, další úkon v řízení po doručení opatření proti nečinnosti spočívající ve výzvě k odstranění nedostatků žádosti učinil žalovaný až po uplynutí lhůty, v níž měl ve věci rozhodnout. Jelikož žalovaný až do okamžiku vyhlášení rozsudku nevydal konečné rozhodnutí ve věci, dospěl soud k závěru, že je nečinný a žaloba je tudíž důvodná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

13. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, žaloba na ochranu proti nečinnosti je důvodná, a proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil, aby v řízení o žádosti žalobce vydal rozhodnutí ve věci samé. Lhůtu k vydání rozhodnutí soud určil v délce 30 dnů, což se s ohledem na dosavadní průběh řízení jeví jako přiměřené. Soud přihlédl k tomu, že řízení bylo zahájeno již v polovině roku 2017 a trvá tedy celkem již více jak 4 roky. Ostatně, lhůtu 30 dnů k rozhodnutí žalovanému již dříve stanovila Komise, žalovaný však tuto lhůtu nerespektoval.
14. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové výši 14 342 Kč. Tato částka se skládá ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a nákladů zastoupení ve výši 12 342 Kč, které tvoří odměna za tři úkony právní služby ve výši 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a účast na jednání před soudem nepřesahujícím 2 hodiny) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a tři paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, k nákladům řízení tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v 21% sazbě ve výši 2 142 Kč. Náhradu nákladů řízení uložil soud žalovanému zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 16. prosince 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu